

[Erna Sørensen.]

ningsfuldeste kanaler, ad hvilken resultaterne fra forsøgs- og forskningsarbejde vedrørende husholdning finder vej ud til praktikerne, d. v. s. til de hjem, for hvis skyld det hele sættes i gang.“

Endvidere står der, at

„den her nævnte undervisning bygger i stadig stigende grad på de fra statens husholdningsråd modtagne forsøgsresultater og undersøgelser.“

De ender med at sige, at de synes, at man ikke kan være uden dette råds arbejde, og at indvirkningen på lødigheden af den undervisning, der kan ydes på de forskellige steder, afhænger af det oplysningsarbejde, man får fra statens husholdningsråd.

Dette er for mig meget vægtigt, fordi det viser, at ikke alene det direkte oplysningsarbejde er vigtigt, men at det indirekte måske har allermest betydning, og skal det ikke komme fra statens husholdningsråd, skal det komme fra en anden institution. Det skal jo frem, resultatet af alt det arbejde, der skal bruges ved undervisningen, og derfor mener jeg også, at man heraf kan se, at rådet i virkeligheden har gjort stor gavn.

Med hensyn til pjecer o. lign. synes jeg man måtte kunne finde bedre former for, at hjemmene, der har brug for dem, kom i besiddelse af disse oplysninger. Jeg mener også, at alt det, der uddeles gratis, måske lettere går i papirkurven, end det ville gøre, hvis det var noget, man skulle købe. Men vi kan måske overveje i udvalget, på hvilken måde man kan distribuere resultaterne af arbejdet.

I det hele taget er det måske mangelen på oplysninger udadtil, der gør, at der har været så megen kritik over for rådet. Man føler, at der er gjort en del arbejde, men synes ikke, det har været anvendt tilstrækkeligt, og dér kommer vi tilbage til de gamle indsigelser, som vort parti altid har måttet gøre. Vi ønsker ikke, at der foretages forsøg på statens husholdningsråds institut, når de samme undersøgelser er foretaget eller foretages et andet sted. Man kan ikke se, at der er nogen virkning af dette dobbelte arbejde, tværtimod. Mon det ikke ville være rigtig, at erhvervsorganisationerne havde en repræsentant med i rådet? I så fald kunne man snarere tænke sig, at

de ting, om hvis værdi og brug ude i husholdningerne der var tvivl, blev taget op på en bredere basis og med større slagkraft, når undersøgelsen var forbi, fordi erhvervsorganisationerne selv ville være interesseret i at få dette arbejdes resultater bragt ud til en større forsamling, end det tidligere er sket.

Dette er imidlertid enkeltheder vedrørende sammensætningen af rådet. For mig at se ville det være at foretrække, om det blev betegnet som et repræsentantskab, idet det jo ikke er de pågældende, der skal lede statens husholdningsråd fremefter; de skal kun være med som vejledere, oplysere, og til dem skal man komme med forslag om, hvad arbejdet skal dreje sig om.

Jeg konstaterer med glæde, at ministeren i dette forslag har fået Dansk Kvindesamfund med. Det dækker over ikke alene husmødrene, men også de selverhvervende kvinder, som jo også har en husholdning, og som også trænger til vejledning. Derfor mener jeg, det er heldigt, at man endelig denne gang har taget denne store organisation med.

Man er altid glad, når et forslag på en eller anden måde medfører, at befolkningen reagerer på en eller anden måde — det kan være i god retning, og det kan være det modsatte. De indsigelser, der er kommet fra alle kvindeorganisationerne, giver husholdningsrådet en attest for dets berettigelse, og det anerkender vi fuldt ud, men vore indsigelser mod rådet går altså på dette positive: må vi få en afgrænsning af instituttets virksomhed! Må vi få klarlagt, hvilke midler der skal anvendes, hvilket mandskab der skal ansættes. Må vi få ministerens udtryk for, at også han mener, at det skal være et begrænset felt, ikke noget, der løber løbsk, sådan som så meget andet har gjort det, og som vi har indtryk af at arbejdet i statens husholdningsråd har gjort. Virkningerne har i hvert fald ikke været tilstrækkelige, når man ser på, hvor mange mennesker der har været sat ind på arbejdet, og hvor mange penge det har kostet. Hvis indenrigsministeren vil være med på denne linje, vil jeg gerne tilsige mit partis støtte til det udvalgsarbejde, vi nu går ind til for at få en lovgivning for instituttet, der kan virke tilstrækkelig, og jeg må måske slutte mig til den højtærede mi-